

Åsa Andersson

f. 1965 i Stockholm

Studier vid Nyckelviksskolan 1987-1988. Grafikskolan i Stockholm 1988-1991. Staffordshire University, Stoke-on-Trent MA Fine Art 1994-1995. Sedan våren 1996 doktorandelever i Fine Art/ Philosophy vid Staffordshire University.

Separatutställningar i Stockholm på Galleri H 1995 och Grafiska sällskapet 1996. Flaxman Gallery, "Habitation" Staffordshire University 1997. Samlingsutställningar bl.a. i Stockholm, Vaasa, Taiwan, Norrköping, Nurnberg, Ljubljana, Edinburgh, London och New York.

Representerad bland annat i Norrköpings Konstmuseum och Västerås museum.

I 1998 års portfölj från Föreningen för Grafisk Konst ingår: "Förväntan". Litografi. Mått i mm: 197x85. Tryckningen utförd av Belmar Press Ltd, Nantwich, England

"Förväntan" heter Åsa Anderssons litografi. Ankaret, hoppets symbol i en bräcklig pappersbåt. Förväntan inför en resas början eller slut? Kanske "Hoppet" om att äntligen ge sig i väg på något slags resa som man inte ens vet slutet på. Är själva färden målet? Att resa, vara oskyddad i en vikt pappersbåt, en utsatthet och sårbarhet som medför känslighet, ett registrerande, något som möjliggör möten och förändringar.

I Åsa Anderssons konstnärskap, både när hon arbetar med skulptur, foto, installationer eller som här med grafik/data, tycker jag mig ofta hitta denna motstridiga känsla av stillhet/uppbrott, hårt/mjukt, kylig metall mot sensuellt tyg, tunn skörhet och och tyst styrka. Motsatser som i förening skapar en intensitet och poesi.

Åsa själv säger om sin bild: "Jag vill inte bestämma en särskild mening med bilden, snarare uppmuntra till drömmeri!" En intim, oförklarlig närvaro, en nära beröring av något som inte kan/ska förklaras? Något som Åsa överlämnar till betraktaren att umgås med, att färdas med.

Själva bilden består av skulpturer och objekt som Åsa har bearbetat och sammanfogat i datorn. Något annat original, ursprungsmaterial, än själva litografen "Förväntan" som betraktaren håller i sin hand existerar över huvud inte. Åsa vill att hela bladet, motivets placering på arket, papperets format etc, ska betraktas som en helhet varför bladet är signerat på baksidan. Namnteckning och numreering skulle annars störa helhetsbilden.

Nya material och tekniker har fascinerat konstnärer genom tiderna, varit en utmaning, hjälp och förutsättning i sökandet efter mysteriet och frågan som alltid funnits; varthän?

Förutsättningen för att närma sig poesin, det oförklarade i konsten, är ärligheten och att konstnären rent praktiskt kan förverkliga, utföra, sina intentioner och vi får lita på den uppriktigheten oavsett val av uttrycksformer och teknik.

Lars Nyberg